Textus sequentiarum, cum optimo commento
[Cologne: Heinrich Quentell, 1499] Seite 239

Notãdũ. autor in lr̃a ponit quandã similitudinẽ ꝙ regnũ celoꝝ cõpat decẽ virginibꝫ q̃ꝝ. q̃nqꝫ erant prudentes ⁊ q̃nqꝫ fatue. q̃ sil' vocate sunt ad nuptias. prudẽtes acceperũt oleũ secũ cũ lãpadibꝫ ⁊ veniẽte spõso dormitauerũt oẽs. ⁊ media nocte clamor factus est. ecce sponsus venit exite obuiã ei. prudẽtes (q̃ oleũ habebãt) venerũt obuiã sponso accẽdẽtes lampades suas. fatue nõ habẽtes oleũ dixerũt prudẽtibꝫ. date nobis de oleo vestro qm̃ lãpades nr̃e extinguũt. Prudẽtes rñderũt. ne forte nobis ⁊ vob deficiat. ite poti⁹ ad vẽdẽtes ⁊ emite vobis. Et interi spõsus venit ⁊ prudẽtes introierũt cũ eo ad nuptias ⁊ clausa ẽ ianua. veniẽtes ãt fatue ⁊ pulsantes dixerũt. dñe aperi nob. Rñdit spõsus. amẽ amẽ dico vobis nescio vos. Nota p decẽ ꝟgines intelligit eccia q̃ distinguit p duos q̃narios. s. per quinqꝫ sensus interiores et quinqꝫ exteriores quos deus dedit vnicuiqꝫ quibus mereri poterit. Oẽs omnes acceperunt lampades secũ ꝑcat opa bona q̃ opate sũt. Et ꝙ fatue nõ habebãt oleũ ꝑcat ꝙ nõ q̃siuerũt diuinã laudẽ. sꝫ exteri⁹ hũanã laudẽ Et spõso veniẽte oẽs dormierũt. h̃ ẽ ãn diẽ iudicij oẽs moriemur. sꝫ media nocte clamor fact⁹ ẽ. h̃ ẽ in die iudicij p vocẽ tube sonãtis oẽs sil' resurgem⁹. ⁊ tũc prudẽtes ornabũt lãpades suas p secreta opa q̃ fecerũt. ⁊ tũc fatue q̃ de opibꝫ bonis laudẽ hũanã sumpserũt nõ hñtes oleũ. i. op⁹ meritoriũ. dicẽt. date nobis ⁊c̃. id ẽ date tantum testimoniũ de nobis. q꞉ scitis ꝙ reputati eram⁹ bñ in mũdo. tũc prudentes dixerũt ite ⁊c̃. q̃si dicerẽt nos nõ habem⁹ testioniũ dare de vr̃is cõsciẽtijs. vix eñ possum⁹ iudicare ꝯscias nr̃as. ite potius ad vẽdẽtes ⁊c̃. id ẽ ad adulatores q̃ solẽt facta vr̃a ꝯmẽdare. Et interim spõsus. s. xp̃s venit reddẽs vnicuiqꝫ iuxta opa sua ⁊ ꝟgines prudẽtes intrabũt cũ eo. i. homines q̃ bene egerũt in hac vita Tũc fatue clamabũt. dñe aperi nobis. i. fac nobis iuuamen. tũc xp̃s rñdet. Amẽ dico vobis. q꞉ nescio vos. q̃si diceret ampli⁹ nullã facio misericordiã. sed purã iustitiam. Sic ergo fatue amiserunt celestia regna ita ꝙ nullam misericordiam sunt consecute.

Ad talia tu nos gaudia perduc christe redemptor. per te memor sponse iunges illi sperantes in te.

Hic autor dirigit petitionẽ ad xp̃m dicẽs. O (xp̃e redẽptor). i. liberator scꝫ p sanguinẽ tuũ (tu pduc nos ad talia gaudia) scꝫ sempiterna. tu sis (memor spõse). i. ecclie xp̃iane (sperantes). i. spem firmã habentes (in te) id est in tua misericordia (p te). s. xp̃m (iũges) id est associas (illi). s. regno celesti Notãdũ autor hic dicit ꝙ xp̃s dꝫ saluare ecclesiam ideo. q꞉ redemit eã suo p̃ciosissimo sanguine. ⁊ illud dꝫ seruare in memoriam ⁊ ecclesie dare vitã eternã. qd̕ det nobis ih̃s xp̃s fili⁹ dei viui in secula seculoꝝ amẽ

p **Psallat ecclesia mater illibata et virgo sine ruga honorem huius ecclesie.**

¶ Hic autor describit aliud canticum in quo generaliter omnia cantica sequentiarum clauduntur. ⁊ est de dedicatione templi ⁊ inter alia cantica obtinet vltimũ locũ. q꞉ hoc festũ nõ respicit determinatũ tempus anni. sed in diuersis locis sub diuersis temporibꝫ celebratur. Et diuidit ista

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-823/0239
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG